

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ที่มาและความสำคัญของปัญหา

สตรอบเอร์รี่ (*Fragaria x ananassa* Duch.) จัดเป็นพืชเศรษฐกิจที่สำคัญชนิดหนึ่งที่สร้างรายได้ให้แก่เกษตรกรของอำเภอสะเมิง จังหวัดเชียงใหม่ ผลผลิตในปี พ.ศ. 2550 คิดเป็นมูลค่ารวม 322 ล้านบาท ส่วนใหญ่จำหน่ายเพื่อรับประทานสดสูงถึง 80 เปอร์เซ็นต์ และส่งโรงงานเพื่อแปรรูป 20 เปอร์เซ็นต์ ผลสตรอบเอร์รี่สำหรับการจำหน่ายสดจึงเป็นผลที่ต้องมีคุณภาพ โดยมีผลค่อนข้างโต ลูกสวย แดงสด ได้รูปทรงตรงตามพันธุ์ เป็นที่นิยมของผู้บริโภค (มูลนิธิโครงการหลวง, ม.ป.พ.)

พื้นที่ปลูกสตรอบเอร์รี่ในอำเภอสะเมิง จังหวัดเชียงใหม่ มีทั้งหมด 1,623 ไร่ เกษตรกรนิยมปลูกสตรอบเอร์รี่ พันธุ์ 329 มากที่สุด โดยมีพื้นที่ปลูก 1,089 ไร่ รองลงมาได้แก่ พันธุ์พระราชทานเบอร์ 20 มีพื้นที่ปลูก 353 ไร่ และพันธุ์พระราชทาน เบอร์ 16 มีพื้นที่ปลูก 136 ไร่ ส่วนพันธุ์อื่นๆ เช่น พันธุ์พระราชทาน เบอร์ 72 และพันธุ์พระราชทานเบอร์ 70 มีพื้นที่ปลูกเพียง 35 ไร่ และ 10 ไร่ ตามลำดับ (มูลนิธิโครงการหลวง, ม.ป.พ.) เป็นสาเหตุให้พันธุ์ 329 เป็นพันธุ์ที่เกษตรกรนิยมปลูกมากที่สุด เนื่องจากกรมส่งเสริมการเกษตร กระทรวงเกษตรและสหกรณ์นำมาส่งเสริมให้ปลูก เพราะเป็นสตรอบเอร์รี่มีลักษณะผลใหญ่ รูปทรงหัวใจ รสหวานหอม สีสวยสดใส แต่ปัญหาที่เกิดขึ้นกับเกษตรกรที่ปลูกสตรอบเอร์รี่ในปัจจุบัน คือ ผลผลิตที่ได้ไม่มีคุณภาพ และมีปริมาณน้อยไม่เพียงพอต่อความต้องการของตลาด สาเหตุเนื่องจากเกษตรกรใช้สารเคมีกำจัดศัตรูพืชเป็นจำนวนมากเกินความจำเป็น และใช้อย่างไม่ถูกต้อง ทำให้โรคและแมลงศัตรูของสตรอบเอร์รี่สร้างความต้านทานต่อสารกำจัดศัตรูพืช ทำให้เกิดการระบาดของโรค แมลงรุนแรงขึ้นทุกปี จนต้องย้ายแปลงปลูกสตรอบเอร์รี่ไปยังพื้นที่ป่าเปิดใหม่ เพื่อหลีกเลี่ยงปัญหาโรค แมลงสะสมในพื้นที่ปลูกเดิม

การแก้ไขปัญหาการบุกรุกพื้นที่ คือการใช้พื้นที่เดิมปลูกสตรอบเอร์รี่ แต่เกษตรกรต้องมีการปรับเปลี่ยนวิธีการจัดการศัตรูพืชให้ถูกต้อง โดยเน้นการควบคุมศัตรูพืชด้วยวิธีผสมผสาน ลดการใช้สารเคมีกำจัดศัตรูพืชลง และเพิ่มปริมาณและคุณภาพของผลสตรอบเอร์รี่ให้ตรงตามความต้องการของผู้บริโภค โดยใช้แมลงผสมเกสรเข้ามาช่วยเพิ่มผลผลิตสตรอบเอร์รี่ เพื่อให้ได้ผลมากขึ้น ผลมีขนาดใหญ่ เมล็ดมีมากพัฒนาได้ดี รูปร่างปกติตรงตามพันธุ์ และเพิ่มเกรดของผลเป็นที่ยอมรับของ

ตลาดมากขึ้น ซึ่งนวัตกรรมนี้ได้รับความนิยมมากสำหรับการปลูกสตอเบอรี่ในประเทศญี่ปุ่น ที่เกษตรกรจะต้องพึ่งพาให้ผึ้งช่วยผสมเกสรในสวนของตน ทำให้ได้ผลผลิตสตอเบอรี่ที่มีคุณภาพตรงตามสายพันธุ์ ปลอดภัยต่อผู้บริโภค (ณรงค์ชัย, 2543)

ดังนั้นการใช้แมลงช่วยผสมเกสรจึงเป็นนวัตกรรมที่สามารถช่วยเพิ่มศักยภาพการผลิตของสตอเบอรี่ได้เป็นอย่างดี และอาจเป็นแนวทางในการพัฒนาการผลิตสตอเบอรี่ปลอดภัยต่อผู้ผลิต ผู้บริโภคและสิ่งแวดล้อมของไทยในอนาคต

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved

1.2 วัตถุประสงค์ของการศึกษา

- 1.2.1 เพื่อศึกษาศักยภาพการเพิ่มผลผลิตของสตรอเบอร์รี่ พันธุ์ 329 ด้วยการใส่ปุ๋ยและชั้นโรงผสมเกสร
- 1.2.2 เพื่อศึกษาชนิดของแมลงผสมเกสรดอกสตรอเบอร์รี่ พันธุ์ 329 ที่มีผลต่อการเพิ่มศักยภาพการผลิตของสตรอเบอร์รี่ในพื้นที่บ้านอมลอง ตำบลแม่สาบ อำเภอสะเมิง จังหวัดเชียงใหม่

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved